

Chiny i Indonezja za bezpieczeństwem

23 kwietnia 2025

Chiński minister spraw zagranicznych Wang Yi oraz minister obrony Dong Jun współprzewodniczyli pierwszemu spotkaniu ministrów w ramach chińsko-indonezyjskiego dialogu ministrów spraw zagranicznych i obrony z ministrem spraw zagranicznych Indonezji Sugiono i ministrem obrony Sjafrie Sjamsoeddinem.

Zamiast typowych dla Zachodu nacisków, wywierania presji, gróźb użycia instrumentów ekonomicznych czy militarnych „obydwie strony zobowiązały się do pogłębienia wzajemnego zaufania strategicznego, utrzymywania bliskich kontaktów na wysokim szczeblu, zacieśnienia współpracy w takich dziedzinach jak obronność i bezpieczeństwo, a także wspólnego dbania o pokój i stabilność w regionie”.

Wang wykazał, że to właśnie dialog jest podstawą zaufania strategicznego między obydwojoma krajami i wskazuje na budowanie na przyszłość wspólnoty chińsko-indonezyjskiej. „Chiny są gotowe przekształcić ten mechanizm w podstawową platformę służącą zacieśnianiu współpracy politycznej, bezpieczeństwa i obrony między oboma krajami, a także wynieść dwustronne wzajemne zaufanie i strategiczną współpracę na wyższy poziom”. A mowa przecież tutaj o najliczniejszym obok Indii kraju świata, który chce zacieśnić więzi z najliczniejszym, muzułmańskim krajem na świecie. A wszystko to jest niezbędne do tego co ma być celem, o którym dalej mówił chiński minister. Wezwał on bowiem do „utrzymania strategicznej niezależności, wspierania wzajemnych podstawowych interesów, wzmocnienia wymiany na wysokim szczeblu, pogłębienia dialogu w różnych dziedzinach, zacieśnienia współpracy w zakresie egzekwowania prawa i bezpieczeństwa oraz zbudowania solidnego wzajemnego zaufania strategicznego”.

Jako że Indonezja przystąpiła do BRICS, to spotkanie zapewne było okazją do tego, aby właśnie tego typu więzi zacieśnić i pokazać, że interesuje Indonezję kurs na współpracę w ramach tej organizacji, będącej zdecydowaną alternatywą wobec zachodnich instytucji stosujących całkiem inne metody polegające na próbach podporządkowywania sobie innych państw. W tym natomiast przypadku. Jako że powszechnie mówi się o końcu globalizacji to dlatego także wedle tego co mówił Wang „obie strony powinny promować wysokiej jakości współpracę w ramach Inicjatywy Pasa i Szlaku, wyznaczać więcej punktów odniesienia dla współpracy w powstających dziedzinach, wykorzystywać uzupełniające się korzyści zasobów i zdolności produkcyjnych oraz budować bezpieczne i stabilne transgraniczne łańcuchy przemysłowe i dostaw”. W końcu Chiny zamierzają także współpracować z Indonezją w ramach BRICS, ONZ oraz G20 dla utrzymania pokoju i stabilności w świecie. Podobne deklaracje złożył także Dong, à propos współpracy obydwu krajów.

Obydwa kraje mają także zamiar współpracować w dziedzinie bezpieczeństwa, co ma dawać głębsze, strategiczne zaufanie. Dong „wezwał do nawiązania wielokierunkowej i dogłębnej współpracy praktycznej oraz podniesienia stosunków dwustronnych na nowy, wyższy poziom”. Główne dziedziny, w jakiej także obydwu kraje miałyby współpracować to „gospodarka i handel, rolnictwo i rybołówstwo, energetyka, opieka medyczna i gospodarka cyfrowa, a także w celu usprawnienia komunikacji i współpracy” – o czym powiedział Sugiono. Do tego dochodzi także współpraca w zakresie wojskowości i przede wszystkim bezpieczeństwa morskiego. A to oznacza, że Chiny mogą zyskać poważnego sojusznika wspierającego go na Morzu Południowo-Chińskim, ale i kolejny ogromny rynek, dzięki któremu można by omijać różne amerykańskie utrudnienia w dziedzinie handlu.

Autorstwo: Bartłomiej Doborzyński (Klub „Myśli Polskiej” w Gdańsku)

Źródła: „Barometr Polski”, MyslPolska.info